

Κι ὁ Λάμπρος ὁ ἀλύγιτος, ὁ εἰκοσιχρονίτης,
ὁ δεντροξεθεμελιωτής, ὁ βραχοκαταλύτης
ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἀν. 3, 391. Συνών. πετροκαταλύτης.

βραχοκορφή ἢ, Λεξ. Βλαστ. 372 βραχόκορφο τό,
Λεξ. Βλαστ. 372.

Ἐκ τῶν οὐσ. βράχος καὶ κορφή. Ὁ τύπος βραχό-
κορφο κατὰ μεταπλασμόν καθὼς καὶ δίκορφο καὶ τρί-
κορφο.

Κορυφή βράχου.

βραχοκύλης ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βράχος καὶ τοῦ ρ. κυλῶ.

Ἐκεῖνος ποῦ εἶθε νὰ κυλιέται, νὰ κατακρημνί-
ται ἀπὸ τοὺς βράχους, ἐν ἀραις. Συνών. βραχοκυλι-
σμένος. Πβ. βραχοματοκύλης.

βραχοκυλισμένος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βράχος καὶ τοῦ κυλισμένος μετοχ.
τοῦ ρ. κυλῶ.

Βραχοκύλης, ὁ ἴδ. Πβ. βραχοματοκυλισμένος.

βραχολίθαρo τό, ΣΣκίπη Ἀπέθαντ. 17.

Ἐκ τῶν οὐσ. βράχος καὶ λιθάρι.

Λίθος ὀγκώδης ὡς βράχος: Ποίημα.

Κ' ἦταν καμπάνες ἀπὸ μέταλλο | τῆς ξώπορτας τὰ δγὼ
καὶ βραχολίθαρα θεόρατα | ἀντὶς πεζούλλα
χερούλλα

βραχολόγικος ἐπίθ. ἀμάρτ. βραχολόγικο τό, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βραχολόγος καὶ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ικός.

Οὐδ. οὐσ., ἢ αἶξ (ὡς περιφερομένη εἰς τοὺς βράχους):

Ἐνα σωρὸ βραχολόγια κατεβαίνουνε τοῦ βράχους.

βραχολόγος ὁ Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βράχος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-λόγος.

Ὁ εὐκόλως καὶ ἀφόβως περιπατῶν εἰς τοὺς βράχους:
Οἱ φαράδες εἶναι καλοὶ βραχολόγοι καὶ προβατοῦνε ἄπαν
τοῦ βράχους.

βραχολούλουδο τό, ΔΚαμπούρογλ. ἐν Ν.Ἐστ. 17
(1935) 359.

Ἐκ τῶν οὐσ. βράχος καὶ λουλούδι.

Ἄνθος φυόμενον εἰς τοὺς βράχους.

βραχοματοκύλης ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. κ. ἀ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βράχος καὶ αἷμα καὶ τοῦ ρ. κυλῶ.

Ἐκεῖνος ποῦ εἶθε νὰ αἱματοκυλισθῆ μέσα εἰς τοὺς
βράχους, νὰ κατακρημνισθῆ ἀπὸ τοὺς βράχους, ἐν ἀραις.
Συνών. βραχοματοκυλισμένος. Πβ. βραχοκύλης.

βραχοματοκυλισμένος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βράχος καὶ αἷμα καὶ τοῦ κυλισμένος
μετοχ. τοῦ ρ. κυλῶ.

Βραχοματοκύλης, ὁ ἴδ. Πβ. βραχοκυλισμένος.

βραχόμυια ἢ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βράχος καὶ μυῖα.

Ἐντομον ὁμοιον κατὰ τὸ μέγεθος μὲ τὴν μυῖαν καὶ
δαιτώμενον εἰς τοὺς παραλίους βράχους, χρησιμοποιού-
μενον δὲ ὑπὸ τῶν ἀλιέων ὡς δόλωμα διὰ τὴν ἄγρην μι-
κρῶν ἰχθύων.

βραχονήσι τό, ΓΒλαχογιάνν. Λόγ. κ. ἀντίλογ. 123.

Ἐκ τῶν οὐσ. βράχος καὶ νησί.

Βραχώδης νήσος. Πβ. ξερονήσι.

βραχόπετρα ἢ, Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βράχος καὶ πέτρα.

Λίθος εὐκόλως τριβόμενος.

βραχοπλαγιά ἢ, ΑΜαμμέλ. ἐν Ν.Ἐστ. 11, 339.

Ἐκ τῶν οὐσ. βράχος καὶ πλαγιά.

Βραχώδης κλιτύς βουνοῦ: Ἄβατες βραχοπλαγιές.

βραχοπούλλι τό, ἀμάρτ. βραχοπούλλ' Στερελλ.

(Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βράχος καὶ πουλί.

Μικρὸν πτηνόν, τὸ ὅποιον ἐνδιδιαιτᾶται εἰς τοὺς βράχους.

βραχόρρεμα τό, Θράκ.—Λεξ. Βλαστ. 373 Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βράχος καὶ ρέμα.

Φάραγξ χειμαρρώδης μεταξὺ βραχωδῶν ὑψωμάτων.

βράχος ὁ, κοιν. βράχους βόρ. ἰδιώμ. βράχο

Τσακων. βράχος τό, Θήρ. Κύθηρ. Πελοπν. (Καλάβρου.)
Σκῦρ. κ. ἀ. βράχο Πελοπν. (Καλάβρου. Κλουτσινοχ.
Σουδεν.) Πληθ. βράχα κοιν. ἀβράχα Κίμωλ. κ. ἀ.
βάαχα Σαμοθρ. βράχη Θήρ. Κάρπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Πελοπν. (Μάν.) κ. ἀ. βράχα Κύθηρ. Πελοπν. (Ἀχαῖα
Καλάβρου. Μαζαίικ. Σουδεν. Τρίκκ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. ἐπίθ. βράχεα, ὁ ἐκ τοῦ ἀρχ. βρα-
χέα, καὶ τῆς μεγεθυντικῆς καταλ. -ος. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν
Ἀθηνῶν 2,706 καὶ ΜΝΕ 2,59-60. Πβ. καὶ Κορ. Ἄτ.
4,62. Τὸ οὐδ. βράχος ἐκ τοῦ μεταγν. τὰ βράχη κατὰ
τὸ ἀντίστροφον σχῆμα τὰ ὄρη-τὸ ὄρος, τὰ τεῖχη-τὸ
τεῖχος κτ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,48. Ἡ λ. καὶ μεσν.
Πβ. Λύβιστρ. καὶ Ροδάμν. Ε 2762 (ἔκδ. J.Lambert) «ἐβγαί-
νει ἡ γραῖα ἢ ταλαίπωρος, μαύρη ὡς Σαρακῆνα, | γυμνὴ
γὰρ καὶ ἀνασκέπαστος καὶ κάθεται εἰς τὸ βράχος».

Α) Κυριολ. **1)** Πέτρα μεγάλη καὶ ἀπορροῦξ, σκό-
πελος, σπιλάς κοιν. καὶ Τσακων.: Ἐξ' ἀστήθηα σὰ βρά-
χον (ἐπὶ ἀνθρώπου ἔχοντος ἀντοχήν) Στερελλ. (Αἰτωλ.)
Ποῦ νὰ φά δὰ βράχα τῆς περιμαλιᾶς τὸ κορμί σου! (ἀρά)
Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Νὰ μοῦ βγάλη ὁ βράχος τὸ πονκάμισό
μου! (ὄρκος ἀρατικός, ἦτοι νὰ πνιγῶ καὶ τὸ σῶμά μου
νὰ κτυπηθῆ εἰς τοὺς βράχους τῆς ἀκτῆς) Ζάκ. Νὰ στέ-
τζερε σὰν τὸ βράχο! (νὰ στέκης σὰν τὸ βράχο! εὐχή)
Τσακων. Πῆγε τὸ βράχο βράχο (ἐπὶ βραχώδους ὁδοῦ κατὰ
τὰς ὄφρυς ἢ τὰ πλάγια βραχωδῶν συστάδων) Πελοπν.
(Ἀρκαδ.) || Φρ. Γεννήθηκα σὲ βράχο (εἶμαι ἀνθεκτικός,
ἀκλόνητος) Λεξ. Βλαστ. Πέταξέ το 'ς τὸ βράχο (ἐπὶ ἀχρή-
στου πράγματος) Ἀρκαδ. || Παροιμ. φρ. Ἐμπρὸς γκρεμὸς
καὶ πίσω βράχος (μεταξὺ δύο κακῶν) Πελοπν. (Δημητσάν.)
Παροιμ. Μαθημένος εἶν' ὁ βράχος νὰ τὸν δέρονν τὰ κύ-
ματα (ἐπὶ τοῦ ἐξοικειωμένου πρὸς τοὺς κινδύνους) ἸΒε-
νιζέλ. Παροιμ. Μ 17 || Ἄσμ.

Ἡ-ῖ-ἀγάπη βράχους καταλύ' καὶ τὰ θερῖα μερώνει
κ' ἐγὼ τὴν ἔχω 'ς τὴν γαρδιά, πῶς δὲ μὲ θανατώνει;

Κρήτ.

Ἀνίσως καὶ μ' ἀπαρτιστῆς καὶ πά' ἄλλοῦ ἢ φιλά σου,
τά βράχη τῆς περιμαλιᾶς νὰ φά ἀὴ γορμαλιά σου!

Ἀπύρανθ.

Σαράντα κλέφτες ἤμεστα, σαράντα χαραμηῖτες,
τὰ βράχη τὰ γυρίζαμε κάτω 'ς τὰ περιάλια

Κάρπ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βράχος Εὐβ.
Ζάκ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Κορινθ. Πυλ. Τριφυλ.) Βράχους
Σκόπ. Στερελλ. (Ἰτωλ.) Βράχοι Πελοπν. (Γορτυν. Μάν.)
Ἄσπρος Βράχος Κεφαλλ. Κόκκινος Βράχος Ζάκ. Πελοπν.
(Γορτυν. Καλάβρου.) Κόκκ' οὐς Βράχους Θάσ. Μεγάλος
Βράχος Πελοπν. (Μάν.) Μαργέτη Βράχος Σκῦρ. Μέλισσα

